

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/52/2023
Identifikačné číslo spisu:	1712205657
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1712205657.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne spoločnosti GLOBE International LTD, s.r.o., Bratislava, Pohraničníkov 56, IČO: 35 829 346, zastúpenej advokátskou kanceláriou FELŠŤOCI & Partners, s.r.o., Bratislava, Bajkalská 31, IČO: 47 254 203, proti žalovanej E. I., narodenej XX. Y. XXXX, A., Y. XXX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou hbr advokáti s. r. o., Bratislava, Kalinčiakova 33, IČO: 47 239 310, o zaplatenie 5.468,41 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 10C/179/2013, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/79/2021-609 zo dňa 29. novembra 2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 10C/179/2013-523 z 10. mája 2021 rozhodol, že žalovaná je povinná uhradiť žalobkyni istinu vo výške 5.468,41 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.258,60 eura od 29. marca 2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 2.228,79 eura od 29. marca 2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 1.921,02 eura od 29. marca 2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.) a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

1.1. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že zmluvou o dielo z 3. októbra 2006 sa žalobkyňa ako zhotoviteľka zaviazala pre žalovanú ako objednávateľku postaviť do 30. novembra 2006 byt a strešnú terasu, cena bytu bola dohodnutá na 1.589 249,- Sk (52.753,40 eura) bez DPH s tým, že objednávateľka zaplatí prvú splátku 824.224,- Sk s DPH (27.359,22 eura), druhú splátku 606.100,- Sk (20.118,83 eura) po dokončení hrubej stavby, naplánovanej na október 2006, tretiu splátku 158.925,- Sk (5.275,34 eura) a konečnú faktúru obsahujúcu celkové zúčtovanie uhradených splátok a prípadné navýšenie ceny diela a vyrovnanie DPH, ktorú bola zhotoviteľka oprávnená vystaviť a doručiť ju žalovanej do 10 dní po právoplatnosti rozhodnutia o povolení užívať stavbu; splatnosť bola vo všetkých prípadoch stanovená na 10 dní odo dňa doručenia faktúry vystavenej žalobkyňou žalovanej. Kúpnu

zmluvou z 22. mája 2008 žalobkyňa ako predávajúca predala žalovanej podiely na pozemkoch zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom pre katastrálne územia A. ako parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX na liste vlastníctva č. XXX, za ktoré sa žalovaná zaviazala zaplatiť 68.952,- Sk s DPH (2.288,79 eura) a 57.873,- Sk s DPH (1.921,02 eura), pričom podľa čl. III bola táto dohodnutá kúpna cena zaplatená bezhotovostným prevodom na účet predávajúceho najneskôr v deň podpisu zmluvy, resp. bola zaplatená v hotovosti predávajúcemu; predávajúci podpisom zmluvy potvrdil prevzatie kúpnej ceny v plnej výške. Žalobkyňa vystavila dňa 27. marca 2009 žalovanej faktúry, a to faktúru č. Fa-053/2009 splatnú 6. apríla 2009 na 1.258,60 eura za byt, č. Fa-054/2009 splatnú 3. apríla 2009 na 1.921,02 eura za podiel na pozemku a č. Fa-055/2009 splatnú 27. marca 2009 na 2.288,79 eura tiež za podiel na pozemku. Užívanie stavby postavenej v obci A. na pozemkoch parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX obec A. povolila rozhodnutím z 5. decembra 2008, právoplatným dňa 12. decembra 2008. Správa katastra L. rozhodnutím z 22. júla 2009 prerušila konanie o návrhu na vklad vlastníctva k pozemkom v katastrálnom území A. parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX, ktorý jej bol doručený 20. júla 2009.

1.2. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1 a ods. 2, § 101, § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2, § 631, § 633 ods. 1, § 634 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Mal za preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o dielo, ktorú považoval za spotrebiteľskú, pričom žiadnu zo zmluvných podmienok, ktoré si strany dohodli, nevyhodnotil ako neprijateľnú. Po vyhodnotení všetkých okolností a výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňa sa nedostala do omeškania so zhotovením diela, pretože dodržala podmienky zmluvného vzťahu. Žalobkyňa podľa súdu prvej inštancie splnila dohodnuté záväzky riadne a včas, žalovanej umožnila uhradiť splátky kúpnej ceny diela tak, aby to vyhovovalo jej platobným schopnostiam, ale žalovaná jej poslednú splátku kúpnej ceny neuhradila.

1.3. Námietku premĺčania vznesenú žalovanou súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú. Podľa čl. IV bod. 4.3 písm. c) zmluvy o dielo bol zhotoviteľ oprávnený vystaviť a doručiť konečnú faktúru do desať dní po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia a jej splatnosť bola dohodnutá na 10 dní odo dňa jej doručenia objednávateľovi. Je tak nesporné, že žalobca ako zhotoviteľ sa nezaviazal vystaviť a doručiť konečnú faktúru do 10 dní po právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia; z uvedeného nevyplýva povinnosť žalobcu vystaviť konečnú faktúru najneskôr do 10 dní od právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, ktorej nedodržanie by malo za následok zánik jeho práva na doplatenie ceny diela. Pre posúdenie okamihu splatnosti je podľa súdu prvej inštancie rozhodujúce, že žalovaná sa ako objednávateľ zaviazala zaplatiť konečnú faktúru v dohodnutej lehote splatností, a to 10 dní od jej doručenia. Z faktúry č. Fa-053/2009 je zrejmé, že táto bola vystavená dňa 27. marca 2009 a v zmysle zmluvy o dielo splatná dňa 6. apríla 2009, a teda žalobkyňa si mohla právo na zaplatenie tejto faktúry (1.258,60 eura) prvýkrát uplatniť na súde až 7. apríla 2009, kedy začala plynúť premĺčacia doba, ktorá uplynula dňa 7. apríla 2012. Keďže žalobkyňa si právo uplatnila na súde žalobou dňa 29. marca 2012, urobila tak pred márnym uplynutím premĺčacej doby. Za neopodstatnenú vyhodnotil i námietku premĺčania týkajúcu sa kúpnej ceny za podiely na pozemkoch vyfakturovaných faktúrami č. Fa-054/2009 a č. Fa-055/2009 (1.921,02 eura a 2.288,79 eura). Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že kúpna zmluva dňa 22. mája 2008 nebola podpísaná žalovanou, ale len žalobkyňou; keďže nebolo preukázané podpísanie zmluvy obidvoma stranami v tento deň a pre splatnosť kúpnej ceny bolo nevyhnutné, aby bola zmluva podpísaná obidvomi zmluvnými stranami, súd pri posudzovaní premĺčania nároku v tejto časti z tohto dátumu nevychádzal. Z výpovedí svedkov vyplynulo, že žalobkyňa vyhotovila a podpísala 21 vyhotovení kúpnej zmluvy a tieto kupujúci podpisovali individuálne. Námietku premĺčania vznesenú žalovanou, založenú na tom, že kúpna cena za spoluvlastnícky podiel na predmetných pozemkoch bola splatná dňa 22. mája 2008, resp. 29. mája 2008 súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Na podporu tohto poukázal i na výpoveď svedka Y. Q., ktorý uviedol, že hoci si nepamätá dátum podpisu kúpnej zmluvy vie, že najskôr kúpnu cenu zaplatil a až potom zmluvu s manželkou podpísali na stretnutí s K. N., kúpna cena za spoluvlastnícky podiel na pozemkoch im bola vyfakturovaná faktúrami č. Fa-063/2009 a č. Fa-064/2009, obidve so splatnosťou dňa 10. apríla 2009, t. j. zhodne ako bola dohodnutá splatnosť kúpnej ceny od žalovanej. Poukázal i na to, že nakoľko žalovaná je na zmluve podpísaná za manželmi Q., je zrejmé, že zmluvu podpísala v rovnaký deň ako oni, t. j. 10. apríla 2009, prípadne neskôr, a teda

premlčacia doba pre úhradu kúpnej ceny pozemkov neuplynula skôr ako 11. apríla 2012, kedy bola podaná žaloba na súd. V konaní tak so zreteľom na všetky okolnosti neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by umožňovali dospieť k záveru, že žalobkyňa si nárok na zaplatenie kúpnej ceny za pozemky uplatnila na súde po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby.

1.4. Po zhodnotení výsledkov dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa sa úhrady doplatku ceny diela a ceny za prevod pozemkov domáha oprávnene. Žalovaná sa s plnením dostala do omeškania, preto súd prvej inštancie priznal žalobkyni aj úrok z omeškania, a to v najvyššej zákonom stanovenej sadzbe k prvému dňu omeškania vo výške 9 % od 29. marca 2012, t.j. od podania žaloby na súd.

1.5. Keďže zamietnutie nároku na časť úrokov z omeškania považoval za úspech žalovanej len v nepatrnej časti, súd prvej inštancie mal za to, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3Co/79/2021-609 zo dňa 29. novembra 2022 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorou bola žalovanej uložená povinnosť uhradiť žalobkyni istinu 1.258,60 eura s 9 % úrokom z omeškania od 29. marca 2012 do zaplatenia zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol a vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 54 %.

2.1. Odvolací súd sa najprv zaoberal námietkou žalovanej, že konanie malo byť zastavené pre nedostatok podmienok konania, ktoré mali spočívať v tom, že právo slovenskej spoločnosti GLOBE International LTD, s.r.o. byť stranou sporu zaniklo 3. októbra 2017 pripustením vstupu ruskej spoločnosti OOO TANTAL -L do konania na jej miesto podľa ustanovení § 80 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Táto spoločnosť v čase postúpenia pohľadávky neexistovala, preto nemohlo dôjsť ani k ďalšej zmene na strane žalobcu, na čo mal súd prihliadať z úradnej povinnosti. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre zastavenie konania pre nedostatok spôsobilosti žalobcu byť stranou sporu. Žalobkyňa je slovenskou obchodnou spoločnosťou naďalej zapísanou v obchodnom registri ako právny subjekt, nezanikol a má spôsobilosť byť stranou sporu. Pokiaľ ruská obchodná spoločnosť OOO TANTAL-L zanikla výmazom z príslušného registra dňa 27. augusta 2013, neexistovala ako právny subjekt už v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok 17. februára 2017 a pripustenia jej vstupu do konania uznesením súdu prvej inštancie z 3. októbra 2017. Žalovaná odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie neodôvodnila vadami uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým pripustil vystúpenie žalobcu z konania a vstup spoločnosti OOO TANTAL-L do konania, resp. uznesenia, ktorým pripustil vystúpenie ruskej spoločnosti z konania a opätovný vstup žalobkyne do konania, ktoré predchádzali rozhodnutiu vo veci samej podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP a neboli preto dané odvolacie dôvody pre zrušenie týchto uznesení podľa ustanovenia § 389 ods. 2 CSP. V čase vydania rozsudku súdu prvej inštancie, prípadné vady uznesení, ktoré mu predchádzali nemajú vplyv na spôsobilosť žalobkyne byť stranou sporu a nie sú dôvodom pre zastavenie konania pre neodstrániteľný nedostatok podmienok konania.

2.2. Proti časti rozsudku, v ktorej súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni časť kúpnej ceny za pozemky, ktoré sú predmetom konania, namietala žalovaná nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie týkajúce sa podpisu kúpnej zmluvy o prevode spoluvlastníckych podielov na zastavaných a priláhlých pozemkoch účastníkmi zmluvy, ktoré mali význam pre posúdenie vznesenej námietky premlčania. Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nárok na kúpnu cenu za spoluvlastnícky podiel na predmetných pozemkoch nebol premlčaný. V konaní bolo nesporné, že dňa 22. mája 2008 zmluvu podpísala žalobkyňa, kedy zmluvu podpísala žalovaná v konaní zistené nebolo a žalovaná sama k tejto skutočnosti neuviedla žiadne skutkové tvrdenia. Nakoľko k uzavretiu zmluvy nepostačuje jej prijatie jednou stranou, správne súd prvej inštancie považoval za potrebné zistiť, kedy zmluvu podpísala žalovaná. Vychádzal pri tom z výpovede svedka Y. Q., že v čase, keď zmluvu podpisoval on, podpis žalovanej na zmluve ešte nebol, pričom on zmluvu podpísal s manželkou po tom ako uhradili kúpnu cenu v lehote splatnosti faktúr, ktorými im bola žalobkyňou vyfakturovaná, t.j. 10. apríla 2009 a z nej vyvodil, že žalovaná mohla zmluvu podpísať v rovnaký deň ako manželka Q., alebo neskôr (do podania návrhu na vklad zmluvy do katastra nehnuteľností dňa 20.

júla 2009). Tento záver je i podľa odvolacieho súdu možné vyvodiť z výpovede svedka a priložených listín, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa. Podľa odvolacieho súdu bolo procesnou povinnosťou žalovanej, ktorá vzniesla námietku premlčania, preukázať kedy začala plynúť premlčacia lehota, v danom prípade kedy bola uzavretá zmluva medzi ňou a žalobkyňou, nakoľko povinnosť tvrdenia rozhodujúcich skutočností a dôkazná povinnosť o jej tvrdeniach, má tá strana, ktorá z nich pre seba vyvodzuje priaznivé rozhodnutie pre seba s tým, že ak takáto skutočnosť nebola preukázaná, odvolaciemu súdu nezostávalo iné ako rozhodnúť v neprospech žalovanej, v záujme ktorej bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť.

2.3. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovanej, že žalobkyňa už v čase vystavenia faktúr č. FA-054/2009 a č. FA-055/2009 musela kúpnu zmluvu považovať za uzavretú, pretože podľa dojednania strán v kúpnej zmluve mala byť dohodnutá kúpna cena zaplatená najneskôr v deň podpisu kúpnej zmluvy a z dokazovania vykonaného v konaní vyplynulo, že kupujúci kúpnu cenu za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch uhradili pred podpisom kúpnej zmluvy a následne na stretnutí so žalobkyňou kúpnu zmluvu podpísali. Nedôvodne žalovaná namietala, že žalobkyňa už v deň nasledujúci po dni podpisu kúpnej zmluvy z jeho strany mala a objektívne mohla uplatniť svoj nárok na súde, pretože si musela byť vedomá toho, že kúpnu cenu žalovaná nezaplatila. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov, na ktorú žalovaná v odvolaní poukázala, pri absencii dohody o splatnosti dlhu začína premlčacia doba plynúť dňom nasledujúcim po vzniku dlhu. Z uvedeného právneho záveru podľa názoru odvolacieho súdu však nemožno vychádzať pri zisťovaní začiatku plynutia premlčacej doby práva žalobkyne na zaplatenie kúpnej ceny za prevod spoluvlastníckych podielov na zastavanom pozemku a príľahlých pozemkoch zo zmluvy, v ktorej nechýba dohoda strán o splatnosti kúpnej ceny, ale ktorou si strany splatnosť kúpnej ceny dohodli (najneskôr v deň podpisu kúpnej zmluvy). Navyše, podpísanie kúpnej zmluvy len samotnou žalobkyňou nepostačovalo na vznik právneho vzťahu a bolo potrebné jej podpísanie aj žalovanou ako kupujúcou; strany si ani nedohodli zaplatenie kúpnej ceny najneskôr v deň podpisu kúpnej zmluvy predávajúcim, teda žalobkyňou, ale v deň podpisu tejto zmluvy, ktoré dojednanie nemožno podľa odvolacieho súdu vykladať tak, že sa tým mienilo v deň podpisu niektorou zo strán, ale tak, že sa tým rozumie deň podpisu zmluvy obidvomi stranami.

2.4. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 a ods. 2 CSP v spojení s jeho ustanovením § 255 ods. 2 s ohľadom na čiastočný úspech strán sporu tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalobkyňa mala úspech v 77% predmetu sporu a žalovaná v 23%, rozdiel v úspechu strán je 54%. Odvolací súd preto priznal úspešnejšej žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške 54% jej trov.

3. Proti predmetnému rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“), majúca za to, že v súdnom konaní došlo k nedostatkom naplňujúcim dva dovolacie dôvody. Dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. b) CSP je daný podľa dovolateľky tým, že pripustením zmeny na strane žalobcu dňa 3. októbra 2017 dovtedajší žalobca, slovenská obchodná spoločnosť GLOBE International LTD, s.r.o. prestala byť stranou konania. Ruská obchodná spoločnosť OOO TANTAL-L, ktorá namiesto žalobcu vstúpila do konania, ako subjekt práva neexistovala a nemala/nemohla mať procesnú subjektivitu. Podľa dovolateľky preto všetky úkony žalobcu vykonané po 10. máji 2017, vrátane ďalšieho návrhu na zmenu subjektu na strane žalobcu zo dňa 25. februára 2019, ktorým do konania opätovne vstúpila slovenská obchodná spoločnosť GLOBE International LTD, s.r.o. ako aj všetky úkony vykonané po 25. februári 2019 žalobkyňou, boli úkonmi subjektu, ktorý nemal procesnú subjektivitu. Právo žalobkyne byť stranou tohto sporu zaniklo podľa dovolateľky dňa 3. októbra 2017, kedy súd jej návrhu na zmenu žalobcu vyhovel a od uvedeného momentu konali súdy so subjektom, ktorý nemá spôsobilosť byť stranou sporu. V dôsledku vystúpenia žalobkyne z konania vznikol podľa dovolateľky neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorý je dôvodom na zastavenie konania. Hoci následne v roku 2020 bola pohľadávka opätovne postúpená na pôvodnú žalobkyňu, nepovažuje žalovaná predmetné postúpenie pohľadávky za úkon vyvolávajúci akékoľvek právne účinky, pretože OOO TANTAL-L ako neexistujúci právny subjekt nemohol vykonať právny úkon - postúpiť pohľadávku späť na spoločnosť GLOBE International LTD, s.r.o. a z procesného hľadiska nemohla ruská obchodná spoločnosť OOO TANTAL-L iniciovať zmenu na strane žalobcu, keďže procesné postavenie žalobcu nemala.

3.1. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľka uviedla, že súdy

nižšej inštancie prijali nesprávny záver o (ne)premlčaní nárokov žalobkyne na zaplatenie kúpnej ceny za zastavané a príľahlé pozemky, ktorý nemožno oprieť o ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, pretože táto otázka nebola podľa dovolateľky doposiaľ vyriešená. Súd nižšej inštancie mali dospieť k záveru, že žalobkyňa mohla uplatniť svoj nárok na zaplatenie kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely už v deň nasledujúci po dni podpisu kúpnej zmluvy žalobkyňou, pretože si musela byť vedomá toho, že kúpnu cenu nielen od žalovanej ale ani od ostatných kupujúcich neobdržala. Súd prvej inštancie sa s rozhodovacou praxou v otázke premlčania nevysporiadal správne. Podľa názoru dovolateľky odvolací súd v napadnutom rozhodnutí nesprávne posúdil okamih splatnosti kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na zastavaných a príľahlých pozemkoch. Kúpna zmluva totiž neobsahuje dohodu strán o splatnosti kúpnej ceny, keďže žalovaná v postavení kupujúceho sa nezaviazala zaplatiť kúpnu cenu v určitej lehote, resp. v určitom momente po podpise kúpnej zmluvy. Zmluvné ustanovenie, z ktorého odvolací súd vyvodil existenciu dohody strán o splatnosti kúpnej ceny považuje žalovaná iba za potvrdenie o prevzatí kúpnej ceny. Z uvedeného dôvodu, s poukazom na rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (najmä rozsudok najvyššieho súdu sp.zn. 3Cdo/174/2016 z 10. novembra 2016, R 28/1984 a R 91/2004) dovolateľka konštatovala, že pri absencii dohody o splatnosti dlhu, premlčacia doba začína plynúť prvým dňom, kedy veriteľ mohol vyzvať dlžníka na splnenie dlhu. V danom prípade teda premlčacia doba začala plynúť dňa 23. mája 2008 a uplynula dňa 23. mája 2011, nárok žalobkyne na zaplatenie kúpnej ceny je preto podľa dovolateľky premlčaný. Právnu otázku, ktorú odvolací súd v napadnutom rozhodnutí riešil a na jej vyriešení založil svojej rozhodnutie, vymedzila dovolateľka nasledovne: „Od akého momentu plynie premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu (predávajúceho) na zaplatenie kúpnej ceny, ak v spotrebiteľskom právnom vzťahu žalobca (predávajúci) vyhotovil písomnú kúpnu zmluvu na nehnuteľnosť, ktorá neobsahuje výslovný záväzok žalovanej (kupujúci) zaplatiť kúpnu cenu za nehnuteľnosť pri podpise tejto zmluvy alebo v určitej lehote po podpise zmluvy; pričom žalobca (predávajúci) zahrnul do kúpnej zmluvy vyhlásenie, že kúpna cena bola zaplatená najneskôr v deň podpisu tejto kúpnej zmluvy, a zároveň v tejto zmluve vyhlásil, že svojim podpisom na zmluve potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny v plnej výške, pričom v určiteľný deň kúpnu zmluvu podpísal, hoci v skutočnosti ku dňu, kedy kúpnu zmluvu podpísal, kúpnu cenu neobdržal a zároveň nemožno určiť deň, v ktorý túto kúpnu zmluvu podpísala žalovaná (kupujúci)?“

3.2. Na základe uvedeného žalovaná navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu, aj súdu prvej inštancie zrušil, konanie zastavil a priznal žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %. Zároveň požiadala aj o odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

4. K dovolaniu žalovanej sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Mala za to, že žalovaná neosvedčila jeho procesnú prípustnosť. K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. b) CSP uviedla, že tento nie je dostatočne odôvodnený, pričom dovolateľka neuvádza ako za daných okolností boli porušené jej procesné práva a postavenie v danom spore. V čase rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu vo veci samej existoval na strane žalobcu subjekt, ktorý mal právnu subjektivitu, s ktorým súdy konali a voči ktorému sa uskutočňovali aj všetky procesné úkony. Za takejto situácie tak nedošlo k žiadnemu zásahu do práv a postavenia žalovanej. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa už s uvedenou námietkou žalovanej dostatočne vysporiadal, hoci žalovaná uvedenú námietku uplatnila až po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Otázka platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a v tomto smere aj otázka pripustenia zmien na strane žalobcu na jej podklade (ak táto otázka nebola v predchádzajúcich konaniach napádaná a v čase vyhlásenia rozsudkov vo veci samej sa konalo s procesne spôsobilým subjektom) je pre celé konanie irelevantná a teda nezakladá dôvod prípustnosti dovolania, ani samotný dovolací dôvod. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP uviedla, že si dovolateľka odporuje, keď na jednej strane poukazuje na určitú rozhodovaciu prax a na druhej strane ako dovolací dôvod uvádza § 421 ods. 1 písm. b) CSP, kedy by malo ísť o právnu otázku, ktorá v praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. V dovolaní síce uvádza právnu otázku, ktorá nemala byť v praxi dovolacieho súdu riešená (alebo pri ktorej sa odvolací súd mal odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe v tomto konkrétnom prípade keďže dovolanie je v tomto smere zmätočné), avšak vymedzenie tejto právnej otázky nie je podľa žalobkyne správne. Už z vymedzenia tejto otázky je zjavné, že nemožno určiť deň, kedy žalovaná kúpnu zmluvu podpísala, čo je výslovne skutková otázka a rovnako skutkovým je aj záver súdu, ako túto otázku

vyhodnotil na základe skutkového stavu. Žalovanou uvádzané skutočnosti tak v tejto ňou nastolenej otázke vyplývajú jednoznačne a výlučne len z individuálneho záväzkového vzťahu medzi ňou a žalobkyňou, a tak nie sú právnymi, ale skutkovými otázkami, ktoré dovolací prieskum nepripúšťajú. Z uvedených dôvodov navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol a súčasne priznal žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej nie je prípustné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolaateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). Dovolací súd v dôsledku väznanosti dovolacími dôvodmi neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolaateľ vymedzil v dovolaní uplatnenými dovolacími dôvodmi.

11. Dovolací súd k uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 420 písm. b) CSP uvádza, že tento dôvod sa týka procesných podmienok, a to procesnej subjektivity sporových strán. Procesná subjektivita znamená spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva. Uvedený dovolací dôvod je daný vtedy, ak sa konanie viedlo s osobou, ktorá nemala spôsobilosť na práva a povinnosti. Spôsobnosť byť stranou sporu (procesnú subjektivitu) má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva (§ 61 CSP). V civilnom sporovom konaní majú spôsobilosť byť stranou sporu tí, ktorí majú všeobecnú spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa

hmotného práva.

12. Dovolateľka v súvislosti s týmto dovolacím dôvodom poukázala najmä na to, že ruská obchodná spoločnosť OOO TANTAL - L, ktorá namiesto žalobkyne vstúpila do konania, bola zrušená a vymazaná dňa 27. augusta 2013 z jednotného štátneho registra právnych subjektov Ruskej federácie. V čase pripustenia zmeny subjektu na strane žalobcu teda nemala procesnú subjektivitu. I keď bola následne súdom prvej inštancie pripustená ďalšia zmena subjektu na strane žalobcu, na základe ktorej sa žalobkyňou opätovne stala súčasná žalobkyňa, pripustením vstupu neexistujúceho subjektu do konania vznikol podľa dovolateľky neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, ktorý je dôvodom na zastavenie konania.

13. Z obsahu súdneho spisu dovolací súd zistil, že žalobkyňa - spoločnosť GLOBE International LTD, s.r.o. podala žalobu na Okresný súd Pezinok dňa 29. marca 2012. Uznesením č. k. 10C/179/2013-360 zo dňa 3. októbra 2017 súd prvej inštancie pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpila spoločnosť OOO TANTAL-L, so sídlom v Moskve. Ďalej z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením č.k. 10C/179/2013-501 zo dňa 21. decembra 2020 pripustil vstup spoločnosti GLOBE International LTD, s.r.o. do konania namiesto žalobcu OOO TANTAL-L. Uvedené uznesenia o zmene subjektu na strane žalobcu neboli sporovými stranami napadnuté opravným prostriedkom. Okresný súd Pezinok tak dňa 10. mája 2021 vyhlásil rozsudok vo veci vo vzťahu k žalobkyňi GLOBE International LTD, s.r.o. Aj v odvolacom konaní na strane žalobcu vystupovala spoločnosť GLOBE International LTD, s.r.o., ktorá je podľa výpisu z obchodného registra zapísaná v obchodnom registri od 21. januára 2002. Ide teda o existujúcu právnickú osobu, ktorá ako subjekt práv podala žalobu, rovnako vo vzťahu k nej bol vyhlásený rozsudok súdu prvej inštancie, aj odvolacieho súdu.

14. V preskúmvanej veci je žalobkyňa právnickou osobou s vlastnou právnou subjektivitou, spôsobilou byť účastníkom občianskoprávných vzťahov, a preto je spôsobilá byť aj stranou civilného sporového konania. V konaní vystupovala ako strana, ktorá mala procesnú subjektivitu. Nemožno preto prisvedčiť názoru dovolateľky, že konanie pred súdom trpelo vadou v zmysle § 420 písm. b) CSP. Pokiaľ dovolateľka tvrdí, že v dôsledku vystúpenia žalobkyne z konania vznikol neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky a „zanikla možnosť, aby akýkoľvek iný subjekt ďalej vystupoval v konaní ako žalobca“, uvedené by platilo bezpodmienečne v prípade, že by k strate procesnej subjektivity strany sporu došlo pred podaním žaloby, avšak ako už bolo uvedené vyššie, v danom prípade sa o takú situáciu nejedná. Dovolateľkou citované ustanovenie § 62 CSP rieši práve prípady, kedy strana sporu nedisponuje procesnou subjektivitou už v čase začatia konania. Ustanovenia § 63 a nasl. CSP však hovoria o situáciách, keď dôjde k strate procesnej subjektivity v priebehu konania - v uvedených prípadoch už prichádza pokračovanie v konaní do úvahy. Z uvedeného je zrejmé, že aj samotný Civilný sporový poriadok dôsledne rozlišuje, či strana nemá procesnú subjektivitu od samého začiatku konania, alebo ju v priebehu konania stratí. Za neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorý má za následok obligatórne zastavenie konania však považuje len ten prvý z uvedených prípadov.

15. Dovolateľka namietala aj nesprávne právne posúdenie veci, majúc za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP).

16. Pre procesnú situáciu, v ktorej § 421 ods. 1 písm. b) CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska citovaného zákonného ustanovenia môže byť pritom len otázka právna (teda v žiadnom prípade nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Aby určitá otázka spĺňala kritérium prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, musí ísť predovšetkým o otázku zásadného právneho významu (nie o otázku skutkovú), od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu,

ktorá je v dovolaní vymedzená jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania. Pokiaľ nie je splnený niektorý z týchto predpokladov prípustnosti, dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. V takomto prípade je tu bez ďalšieho dôvodu na odmietnutie dovolania a dovolací súd ďalšie podmienky prípustnosti dovolania neskúma.

16.1. Zároveň platí, že dôvody prípustnosti dovolania podľa § 421 CSP sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu (t. j. právnu otázku, ktorá bola rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej). Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Pre posúdenie, či ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej, a pre posúdenie prípustnosti dovolania nie je rozhodujúci subjektívny názor strany sporu, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale významný je výlučne záver dovolacieho súdu rozhodujúceho o jej dovolaní.

16.2. Vyššie uvedené znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré nemajú s rozhodovaným sporom vôbec súvis. Len polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako dovolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

16.3. Pri skúmaní procesnej prípustnosti dovolania a náležitého vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 v spojení s § 432 CSP dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľkou nastolená právna otázka vyššie uvedené kritériá nespĺňa a jej formulácia opomína základné závery, na ktorých založili svoje rozhodnutia súdy nižšieho stupňa.

17. Z obsahu dovolania je zjavné, že dovolateľka nesúhlasí predovšetkým so záverom odvolacieho súdu, že nárok žalobkyne na zaplatenie kúpnej ceny nie je premlčaný. V tejto súvislosti poukazuje na judikatúru, ktorá sa týka problematiky začiatku plynutia premlčacej doby v prípade absencie dohody o splatnosti dlhu, keďže má za to, že dovolací súd dospel k nesprávnemu záveru o tom, že predmetná kúpna zmluva obsahuje dohodu strán o splatnosti kúpnej ceny. Dovolateľka naformulovala nasledujúcu dovolaciu otázku: „Od akého momentu plynie premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu (predávajúceho) na zaplatenie kúpnej ceny, ak v spotrebiteľskom právnom vzťahu žalobca (predávajúci) vyhotovil písomnú kúpnu zmluvu na nehnuteľnosť, ktorá neobsahuje výslovný záväzok žalovanej (kupujúci) zaplatiť kúpnu cenu za nehnuteľnosť pri podpise tejto zmluvy alebo v určitej lehote po podpise zmluvy; pričom žalobca (predávajúci) zahrnul do kúpnej zmluvy vyhlásenie, že kúpna cena bola zaplatená najneskôr v deň podpisu tejto kúpnej zmluvy, a zároveň v tejto zmluve vyhlásil, že svojím podpisom na zmluve potvrdzuje prevzatie kúpnej ceny v plnej výške, pričom v určitý deň kúpnu zmluvu podpísal, hoci v skutočnosti ku dňu, kedy kúpnu zmluvu podpísal, kúpnu cenu neobdržal a zároveň nemožno určiť deň, v ktorý túto kúpnu zmluvu podpísala žalovaná (kupujúci)?“.

18. Odvolací súd mal na základe ustanovení kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu za to, že kúpna cena za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch je splatná najneskôr v deň podpisu kúpnej zmluvy obidvoma zmluvnými stranami. Konštatoval, že podpísanie kúpnej zmluvy len samotnou žalobkyňou nepostačovalo na vznik právneho vzťahu a bolo potrebné jej podpísanie aj žalovanou. Z uvedeného dôvodu sa nestotožnil s názorom žalovanej, že žalobkyňa mohla uplatniť svoj nárok na zaplatenie kúpnej ceny už v deň nasledujúci po dni podpisu kúpnej zmluvy z jej strany a dospel k záveru, že nárok žalobkyne na kúpnu cenu v danom prípade nebol premlčaný, keď premlčacia doba začala plynúť až po podpísaní kúpnej zmluvy obidvoma zmluvnými stranami, t.j. najskôr 10. apríla 2009.

19. Riešenie skutkovej otázky (quaestio facti) je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania. Pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec a pod. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho

posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení (to znamená až po vyriešení skutkových otázok) prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (3Cdo/218/2017, 3Cdo/150/2017, 4Cdo/7/2018, 4Cdo/32/2018, 7Cdo/99/2018).

20. V prejednávanej veci bolo skutkovo ustálené, že splatnosť kúpnej ceny za spoluvlastnícke podiely na pozemkoch vychádzala z kúpnej zmluvy. Dovolateľkou nastolené dovolacie dôvody sú výsledkom výlučne jej subjektívneho nesúhlasu a polemiky so skutkovým posúdením veci odvolacím súdom. Otázka začiatku plynutia premlčacej doby sa totiž v danom prípade odvíjala od konkrétnych skutkových zistení, resp. zmluvných dojednaní. Táto otázka premlčania je v danom prípade s ohľadom na konkrétnu kúpnu zmluvu ako aj s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu otázkou skutkovou a teda len púhy nesúhlas žalovanej, ktorý už vyhodnotil aj odvolací súd ako nedôvodný, nemôže spochybniť, resp. zakladať prípustnosť dovolania. Dovolateľka v danom prípade spochybňuje vyhodnotenie dôkazov súdmi nižšej inštancie, ktoré ich viedli k záveru o tom, že nárok žalobkyne na kúpnu cenu nie je premlčaný. Dovolací súd však nie je treťou inštanciou, a preto sa pred ním nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, pritom významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP, resp. § 432 ods. 2 CSP.

21. Vzhľadom na uvedené dovolací súd uzatvára, že v danom prípade nebolo možné uskutočniť meritórny dovolací prieskum, nakoľko obsah dovolania a vymedzenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP nemalo zákonom vyžadované náležitosti. Pokiaľ by dovolací súd za tohto stavu nebral do úvahy absenciu podmienok prípustnosti dovolania a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný dovolací prieskum, priečiaci sa nielen všeobecnej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj konkrétnemu cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup dovolacieho súdu by v takom prípade dokonca porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

22. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej v časti, v ktorej namietala vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. b) CSP odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a v časti, v ktorej namietala nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP odmietol podľa § 447 písm. f) CSP ako dovolanie, ktoré nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

23. Posúdením návrhu dovolateľky o odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia dovolací súd nezistil splnenie predpokladov pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Uvedený procesný postup z ústavnoprávneho hľadiska považuje za udržateľný aj Ústavný súd Slovenskej republiky (m. m. IV. ÚS 158/2022, IV. ÚS 442/2022).

24. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

25. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.